

heller ikke nogen egentlig Grund derfor i Lovforslaget. § 2 siger: „Enhver det Offentliges Tilsyn underkastet Dampskibet skal være indrettet overensstemmende med de Forskrifter, der fastsættes ved Anordning“. Det er en meget streng Bestemmelse, idet denne Anordning jo ifølge § 1 maa tage Hensyn til enhver Kjedel, der udviller Damp. Jeg skal imidlertid ikke gaa videre i min Kritik af de forskjellige Paragrafer, men kun tilføje, at det forekommer mig netop af Hensyn til det i Motiverne fremhævede Hovedmoment, at der ikke i Loven skulde være alt for stærke Bestemmelser for Undersøgelsen, at det vil være af Bigtighed, at dette Lovforslag bliver nærmere undersøgt i Udvalg, forinden det bliver til Lov. Loven kan ellers let hæmme den private Industris Udvikling gjennem smaa Dampskibler og smaa Maskiner, med Hensyn til hvilke man ikke altid kan sikkre sig mod Fare, men som det Offentlige dog ikke paa denne Maade bør kunne skide ind imod, naar det er Kjedler af ubetydelig Størrelse, hvad enten de nu have den ene eller den anden Form.

Jessen: Jeg kan i det Hele taget slutte mig til Lovforslaget, saaledes som det foreligger og jeg antager, at § 28 vil værne mod den Betragtning, at Ljekjedler skulde kunne komme ind under Tilsynet fra det Offentliges Side. Jeg har egentlig blot taget Ordet for at henlede den høitærede Ministers Opmærksomhed paa Bestemmelserne i § 5, som jeg meget vil bede ham om maatte blive anvendt med stor Varsomhed. Sagen er den, at vi for en stor Del have hele vor indre Varetransport gaaende ved Hjælp af Dampskibe. Ved Jernbanerne er der jo truffet meget strenge Bestemmelser, som gjøre det vanskeligt at forsende de i Paragrafen omhandlede Varer, nemlig let antændelige, exploderende eller ilde lugtende Stoffer pr. Jernbane. Naar man vil gjøre det meget vanskeligt for Dampskibsarten at transportere saadanne Varer, vil man stille Forbrugerne i Provindserne temmelig store Vanskeligheder i Veien. Jeg vil derfor henstille til den høitærede Minister, hvorvidt der i Lovforslaget kan optages nogle mere specielle Bestemmelser med Hensyn til Transporten af disse Gjenstande. Jeg tror ganske vist, at den høitærede Minister selv er en modig Mand, som ikke er meget bange for Explosioner af løst Krudt, Petroleum eller Sligt, men paa den anden Side veed jeg, at der hos Mange kan være en saa stor Frygt, naar en tilfældig Ulykke sker, at en saadan Ulykke faar megen Indflydelse paa at bestemme de almindelige Regler for Transporten af denne Art Gjenstande. Da nu alle vore Dampskibe foruden at besørge Transport af Varer tillige besørge Transport af Personer, vil en Anordning, der foreskriver Bestemmelser om, hvorledes letfængelige Stoffer skulde transporteres i Dampfartstøier, faae Anvendelse paa saa godt som alle disse. Jeg har derfor nogen Tvivl om,

hvor vidt det er rigtigt at overlade Regjeringen at bestemme Reglerne for saadanne Varers Transport ved Anordning, med mindre der i det Mindste gives en Antydning af, hvorledes denne Transport skal foregaa. Det har vist sig, navnlig med Hensyn til de Bestemmelser, der ere indførte i Politireglementerne paa Jernbanerne, at de hæmme Transporten af disse Gjenstande i den Grad, at der foregaaer mange hemmelige Forsendelser af dem, hvad der er det Allerfarligste, der kan ske. Naar man giver strenge Bestemmelser om Transporten af disse Gjenstande, føres Publikum ind paa den Fristelse at tilsnige sig en saadan Transport, og dette er i høi Grad uheldigt; thi det er langt mindre farligt at tilstaa en Mand at transportere en Foustage Krudt i en Jernbnevogn, som dertil er indrettet, end at friste ham til efterhaanden at tage Krudtet ind med sig i Kupeen, Noget der ikke sker saa ganske sjældent. Navnlig ved Transporten af Petroleum, som jo foregaaer i stor Maalestof fra Kjøbenhavn til Provindstæderne, har Bestemmelsen i denne Paragraf en ikke ringe Betydning. — Da jeg nu har Ordet, skal jeg dog ikke undlade at henstille til den høitærede Minister, hvorvidt der skulde være nogen særdeles Grund til at henlægge Undnævnelsen af Synsmænd — tværtimod hvad der er Tilfældet med Hensyn til Undnævnelsen af alle andre Synsmænd — til Amtmanden i Stedet for til Magistraten eller Underretterne. Naar man vil betragte de paagjældende Bestemmelser i Anordningen, vil man se, at disse Synsforretninger, i Særdeleshed de overordnede, skulde foregaa med stor Hurtighed, og naar der nu af Amtmanden er udnævnt en saadan Mand til Synsforretning, vil det meget ofte kunne hændes, at Synsmændene faar Forsald og ikke kan møde, og man er da i den Forlegenhed, at man mangler en Synsmænd, for saa vidt man da ikke inden 24 Timer kan faae Bæstet fra Amtmanden om, hvem der skal vælges. Jeg veed vel, at denne Bestemmelse er optagen efter Loven af 12te April 1851, men jeg henstiller til den høitærede Minister, om det ikke vilde være hensigtsmæssigere — thi Valget bliver det samme, hvad enten det henlægges til Amtmanden eller til Magistraten, idet Forstnævnte, jeg tør vel sige næsten uden Undtagelse vil følge det Forslag til Undnævnelsen, som han modtager fra Underøvrigheden, — for at fremme disse Undnævnelses Hurtighed at henlægge dem til Magistraten eller, hvis den ærede Minister foretrækker det, til Underretterne. Noget Lignende gjælder med Hensyn til den Bestemmelse, at Ministeren skal udnævne Oversjønsmænd. Det forekommer mig ikke, at dette kan være nødvendigt, medens det meget ofte kan ske, at den paagjældende Forretning i en meget betydelig Grad kan blive forsinket derved. — Jeg har nogen Tvivl om, hvorvidt de Gebhyrer, der ere fastsatte for Besigtigelsen af Dampmaskiner, i det Hele taget ere passende og rigtige; de fore-